

greb i deres Foreningsret, naar vi nu ville tvinge dem ind under en Lov. Det er meget muligt, at det er heldigt for disse Begravelseskasser at komme ind under denne Lovs Bestemmelser, men det vilde være ret naturligt, om Begravelseskasserne bleve stillede frit, saa at de vilde kunne vælge, om de vilde have disse Goder at byde eller ikke. Det var, som sagt, mit oprindelige Ønske, at Loven havde faaet denne Form, men der har ikke været tilstrækkelig Tilslutning til denne Tanke, og jeg antager, at det vilde berolige disse Begravelseskasser noget, om vi nu kunde give dem et lille Vederlag for det forøgede Arbejde, Loven paabyder dem. Derfor har jeg været med til at foreslaa denne lille Ændring om, at Statskassen skulde yde Begravelseskasserne det Tilskud af 10 Øre for hvert Medlem, hvis Livsstilling ikke forhindrede Optagelse i en anerkendt Sygekasse. Det er et saa beskedent Vederlag, at det sikkert ikke kan blive nogen betydelig Udgift for Statskassen, og jeg antager, at det vil have en nogenlunde beroligende Virkning paa de Begravelseskasser, som finde, at det er et Indgreb i deres Ret, naar vi nu ville tvinge dem ind under en Lovs Bestemmelser. I Motiverne til Lovforslaget staa der, at der er en Del af Begravelseskasserne her i Landet, som ere inde under Genforsikringen. Det menes, at det er $\frac{1}{3}$ af dem med et Medlemsantal af 81,217. Hvis dette er rigtigt, vil det let forstaas, at et Statstilskud af 10 Øre pr. Medlem kan ikke faa stor Betydning for Statskassen, det kan ikke blive nogen stor Sum, der kan blive Tale om i dette Tilfælde. Jeg kan altsaa ikke indse, at der skulde være nogen som helst Grund til at nære Betænkelighed ved dette Forslag, og jeg vil derfor anbefale det til Tingets Velvillie og til Vedtagelse af Tinget.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Da dette Lovforslag i Efteraaret blev forelagt Tinget, var det jo at vente, at det vilde lykkes at gennemføre det saaledes, at Loven kunde træde i Kraft den 1. Januar 1905 samtidig med, at Livsforsikringsloven traadte i Kraft. Lovforslaget var fremkommet efter et til den daværende Indenrigsminister udtalt Ønske fra Livsforsikringsudvalget, og det blev antydet, at der paa Forhaand var saa megen Stemning for et saadant Lovforslag, at det vilde kunne gennemføres. Nu skal jeg imidlertid erkende, at det under Udvalgets Arbejde har vist sig, at man fra saa

mange Sider ønskede forskellige Spørgsmaal overvejede i Udvalget, at det har været baade meget rimeligt og meget naturligt, at Udvalget, forinden det afgav en Betænkning, har ønsket at underkaste alle disse Spørgsmaal en nøjere Prøvelse og Overvejelse. Og som det fremgaar dels af Betænkningen her og dels af den ærede Ordførers Udtalelser, have disse Overvejelser resulteret i, at Udvalgets Flertal har ment at maatte indstille Lovforslaget til Vedtagelse uden principielle Ændringer, saaledes at jeg tør nære noget Haab om, at den Enstemmighed, som saaledes i alt væsentligt har hersket om Lovforslaget, vil bidrage til, at dette vil kunne blive gennemført forhaabentlig endnu i denne Rigsdagssamling, hvilket vil have sin Betydning, navnlig overfor Udvalgets Ønske om at inddrage ogsaa Begravelseskasser med et Begravelsesbidrag paa indtil 500 Kr. under denne Lovs Virksomhed.

Den ærede Ordfører har gennemgaaet de forskellige Ændringsforslag, som Udvalgets Flertal har stillet, og jeg kan tiltræde dem alle. Dog maa jeg med Hensyn til Nr. 8 bemærke, at jeg maa forbeholde mig at konferere nærmere med Udvalget om denne Ændring inden tredie Behandling. Den ærede Ordfører sagde meget rigtigt, at Meningen var, at Bøderne skulde tilfalde de fattiges Kasse, hvor der er saadanne Kasser, og det har vistnok ogsaa været Hensigten, at Paragraffen skulde have en saadan Ordlyd, men formentlig ved en Fejltagelse er denne sidste Tilføjelse falden ud, og det vil vistnok vise sig rigtigt og heldigt, at den kommer med i den endelige Lov.

Den vigtigste Ændring er Ændringen om at udvide Lovens Virksomhed til at omfatte Begravelseskasser, som udbetale indtil 500 Kr. i Begravelseshjælp. Jeg har haft nogen Betænkelighed ved at gaa med hertil, men da det er lykkedes mig at vinde Udvalgets Bifald til Ændringen under Nr. 5, har jeg kunnet opgive disse Betænkeligheder. — Ændringsforslag Nr. 7 pointerer jo stærkere, end det var gjort i Lovforslaget, at det her er Meningen at indføre Publikationssystemet, og jeg kan ganske tiltræde det ærede Udvalgs Ønske om at faa dette noget stærkere fremhævet, end Tilfældet var i Lovforslaget.

Under Nr. 6 have fem ærede Medlemmer af Udvalget stillet et Ændringsforslag til § 5, som gaar ud paa, at der til Administrationen ydes af Statskassen et Tilskud, stort 10 Øre, for hvert Medlem, hvis Livsstilling ikke forhindrer Optagelse i en aner-